

11

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1966 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo zakładanych zakładów przemysłu materiałów budowlanych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300, z 1961 r. Nr 33, poz. 166 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na zasadach określonych w rozporządzeniu zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat, licząc od roku, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, przychody osób wymienionych w § 2, osiągnięte z nowo założonych w okresie od dnia 1 stycznia 1967 r. do dnia 31 grudnia 1970 r. prywatnych zakładów produkcji następujących materiałów budowlanych:

- 1) cegły palonej bądź wapienno-piaskowej,
- 2) wyrobów betonowych i prefabrykatów służących jako materiały ściennie,
- 3) dachówki, pustaków ceramicznych i kafli,
- 4) wapna palonego,
- 5) gipsu palonego.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — w zależności od miejscowych warunków — mogą na obszarze województwa lub jego części przedłużyć okres zwolnienia o jeden rok dla wszystkich lub niektórych rodzajów zakładów produkcji materiałów budowlanych, wymienionych w ust. 1.

§ 2. Zwolnienia przewidziane w § 1 przysługują osobom, które:

- 1) w okresie po dniu 1 stycznia 1965 r. nie prowadziły zakładu produkcji materiałów budowlanych,
- 2) posiadają zezwolenie na prowadzenie zakładu produkcji materiałów budowlanych,
- 3) zatrudniają (nie licząc małżonka) w zakładach produkcji materiałów budowlanych wymienionych:
 - a) w § 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 — nie więcej niż czterech pracowników najemnych bądź czterech członków rodziny,
 - b) w § 1 ust. 1 pkt 4 i 5 — nie więcej niż dwóch pracowników najemnych bądź dwóch członków rodziny.

§ 3. 1. Za nowo założony zakład produkcji materiałów budowlanych w rozumieniu rozporządzenia uważa się zakład uruchomiony po raz pierwszy po wejściu w życie rozporządzenia, jak również zakład uruchomiony w tym czasie po uprzedniej likwidacji, jeżeli likwidacja nastąpiła przed dniem 1 stycznia 1965 r.

2. Nabycia, dzierżawy albo uzyskania z innego tytułu prawa użytkowania zakładu produkcji materiałów budowlanych czynnego po dniu 1 stycznia 1965 r. nie uważa się za założenie nowego zakładu.

3. Nie stanowi przeszkody do uznania zakładu za nowo założony uprzednie wykonywanie produkcji materiałów budowlanych przez rolników w warunkach uzasadniających zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego na podstawie przepisów § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie ulg podatkowych dla rolników i zespołów wiejskich prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców (Dz. U. Nr 19, poz. 126).

§ 4. Rozporządzenie nie zwalnia od zgłoszenia przez podatnika obowiązku podatkowego przed rozpoczęciem działalności gospodarczej oraz na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i od obowiązku uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty.

§ 5. Zwolnienie od podatku następuje w drodze decyzji właściwego organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony równocześnie ze złożeniem deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego. Organ finansowy wydaje decyzję w terminie do dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 6. 1. W razie utraty warunków do zwolnienia od podatków osoba zwolniona obowiązana jest zawiadomić o tym pisemnie właściwy organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni.

2. Osoba, która w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowana tylko za czas od początku miesiąca, w którym utraciła te warunki.

3. Osoba, która nie dopełni przewidzianego w ust. 1 obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia od podatków, zostanie opodatkowana, poczynając od roku podatkowego, w którym utraciła te warunki.

4. Osoba, która wprowadzi organ finansowy w błąd co do wypełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków, zostanie opodatkowana z mocą wsteczną za cały okres działalności gospodarczej.

5. Osoba, która osiągnie obrót niemożliwy do uzyskania w warunkach dopuszczających korzystanie ze zwolnienia od podatków — zostanie opodatkowana za ten rok podatkowy, w którym osiągnęła taki obrót; o tym, czy osiągnięty obrót jest niemożliwy do uzyskania w warunkach dopuszczających zwolnienie, orzeka organ finansowy po porozumieniu się z organem do spraw przemysłu.

§ 7. 1. Obniża się podatek dochodowy od dochodów częściowych osiągniętych z zakładów, o których mowa w § 1, prowadzonych przy zatrudnieniu większej liczby osób niż określona w § 2 pkt 3, lecz przy zachowaniu pozostałych warunków przewidzianych w rozporządzeniu (§ 2 pkt 1 i 2), a mianowicie w okresie dwóch lat podatkowych, licząc od roku, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, podatek ten pobiera się według skali ustalonej w § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1966 r. w sprawie obniżenia skali podatku dochodowego od niektórych grup podatników (Dz. U. Nr 33, poz. 200).

2. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Zwalnia się na okres dwóch lat, poczynając od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu:

- 1) od podatku od nieruchomości — budynki lub ich części zajęte przez ich właścicieli na zakłady produkcji materiałów budowlanych, wymienionych w § 1, nowo założone w okresie od dnia 1 stycznia 1967 r. do dnia 31 grudnia 1970 r. i odpowiadające warunkom określonym w § 2 pkt 1 i 2 i § 3,
- 2) od podatku od lokali — lokale zajęte przez osoby fizyczne na zakłady wymienione w pkt 1.

2. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: J. Albrecht